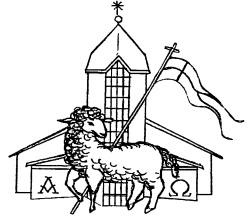

X. évf. 3. szám 2018. december 2.

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

„TÖBB FÉNYT”

Goethe utolsó szavai ezek, ahogy élete utolsó óráiban egyre inkább érezte, hogy elhomályosul szeme, meggyengül ereje.

Ha azonban az utóbbi évek adventjére visszaemlékszem és a jelenlegit is megélem, könnyen mondhatnám, hogy a ma embere folyton ezt érzi: több fényre van szüksége. Gyerekkoromban december közepén már láthattunk (kevés) fényfűzért a boltokban, díszeket, amelyeken megcsillant a lámpa fénye... Ahogy telt az idő, már egyre korábban – akár október közepén is - kínálják a boltok karácsonyi portékáikat. Ami pedig még szembeötlőbb: egyre többen világítják ki udvaraikat, házaikat, fényárral árasztják el a városokat, utcákat.

Mi változott az elmúlt 40 év alatt? Miért nem elég ma is az 1-2 fényfűzér a karácsonyfán, miért nem elég kidíszíteni leghamarabb decemberben az utcákat, házakat?

Ha egyszerű választ keresnek, azt mondanám, ami ma divatos kifejezés: „mert megtehetem”. Vagy azt, hogy ez a pénzről szól. Ha azért jobban utánagondolunk, talán a ma emberének lelki élete is lehet a válasz. Az élőlények,- és így az ember is- vágynak a fényre. Különösen akkor érezzük ennek szükségességét, mikor télen nincs napsütés, rövidek a nappalok. Fény nélkül egyszerűen nincs élet (még a vakondok is előmászik néha napozni). Fény hiányában sokkal több a betegség is. Különösen a depresszió - mint korunk egyik vezető betegsége - tör előre rendületlenül. Ezért van az ún. fényterápia. A különböző színek különböző jótékony hatással bírnak a különböző területeken bennünk. Már az egyiptomiak is alkalmazták (nyilván más kivitelezési módszerekkel).

És mily meglepő, a fényterápia színei a vörös, narancssárga, citromsárga, világoskék, királykék, fehér és lila. A fehér kivételével ezek a színek a szivárvány színei! Azé a szivárványé, amelynek jelentősége abban áll, hogy Isten szövetséget köt újra a népével. Támogat, erősít, gyógyít, és folyamatosan velünk/bennünk akar lenni!

Ezért küldte Fiát mintegy fényként, világosságként erre a Földre. De a sötétség nem fogadta be. Nem fogadja be azóta sem. Helyette megteremtette a mesterséges fényt, azzal próbálja kiszúrni a szemünket, vagy éppen elvakítani, betegíteni.

Nem azzal van bajom, hogy vannak karácsonyi égősorok, fények. Hanem azzal, ha CSAK az van. Isten világossága itt van. Hogy erőssége legyen a gyengéknek. Aminek jelentősége abban áll, hogy belül van, ott a szívünkben. De előtörhet, sőt, elő kell, hogy törjön, hogy gyógyítson, bátorítson, erősítsen bennünket és a körülöttünk élőket.

Nekem erről szól advent. Készülni. Engedni be a Világ Világosságát, azt kisugározni!

*„Mert erőssége voltál a gyöngének, erőssége a szegénynek
szorongásában...”*

Ézs. 25:4

Szalkay Lászlóné

CSEPPBEN A TENGER

“Van aki bőven osztogat, mégis gyarapszik. Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.” (Péld11, 24-25)

A jótékonyság szónak a szinonimái: részvét, könyörület, bőkezűség, irgalmasság, gavallérság és még tovább is lehetne sorolni azt a tevékenységet, amely olyan jó cselekedet amit embertársaink iránt végzünk. A jócselekedet áldás az adakozónak és az elfogadónak egyaránt.

Az idei évben 11. alkalommal került megrendezésre 2018. november 24-én délután templomunkban az a Jótékonysági est, melynek célja, hogy segítse azokat a családokat, akiknek gyerekei a Bíró Lajos iskola falain belül tanulnak, és valamilyen oknál fogva segítséget látnak. Aki a nélkülözőnek ad, mások áldására van, maga is áldást nyer.

Emberi létünk két nagy helyszíne az iskola és a templom. Az iskola az a hely, mely a szellemi táplálékot biztosítja mindenki számára. A templom adja hozzá a lelki feltöltődést. Ha a kettő összhangban van, akkor elmondhatjuk, hogy jó helyen vagyunk. És valóban: szombat délután jó volt ott lenni a templomban. Ezt nem csak én mondom, hanem az ismerős és az eddig ismeretlen arcok, is örömeiket fejezték ki ezért az élményért. A 16 órakor kezdődő műsoros délutánon a református osztályok tanulói szolgáltak tehetségükhöz mérten az alkalomhoz illően különböző előadásokkal.

A kis elsősök, akik csak 3 hónapja járnak iskolába, fegyelmezetten, lelkesen énekelték az igazán nem könnyű éneket. Iskolánk legöregebb diákjai valóságos színészi produkcióval készültek. A 3. osztályosok

előadásában népdal-zsoltárokat hallgathattunk meg. Citerán kísért: Szűcs Zsófia, szólót énekelt: Bakóczy-Szűcs Luca duót énekelt: Gere-Hudy Klementina, és Hazafi Anna

A 4. osztályosokat a színpadra terelgette és bátorította Jassóné T. Angéla. Előadásuk címe a Megmentő szeretet.

A 6. és 7. osztályok mozgással kísérve énekeltek két nyelven. A 2. osztály egy példázaton keresztül mutatta be, hogy ki Isten parancsának a megtartója. Méltó befejezése volt az estnek az 5. osztály gyertyával előadott éneke.

Köszönjük mindazoknak, akik figyelmükkel megtiszteltek bennünket és az első hívó szóra eljöttek erre a rendezvényre, és mellénk álltak ebben a fontos munkában és anyagilag is támogatták az est sikerességét. A perselyekben **362.000.-Ft** gyűlt össze, melyet még karácsony előtt megkapnak a rászoruló családok. Minden osztályból egy család.

Köszönet Szalkay László lelkipásztornak, hogy méltó helyet biztosít a rendezvény számára. Köszönjük Noseda Tibor igazgató úrnak, hogy fontosnak tartja és aktívan támogatja a tanulók és a felkészítő pedagógusok munkáját.

Hálát adunk Istennek, hogy mi - szigetszentmiklósiak ezt megtehetjük és lelkileg épülhettünk.

Ruckel Józsefné

RE/REFISZ-NAP SZIGETSZENTMIKLÓSON

A Református Fialok Szövetsége (REFISZ) minden ősszel regionális találkozót tart konfirmandus, és a már konfirmált korosztály fiataljainak, különböző gyülekezetben. Ezen találkozóknak egyik helyszíne november 24-én a Szigetszentmiklós-Újvárosi Egyházközség volt. A találkozó az Életadó világosság címet viselte. Öt IFI-s fiattal vettünk részt ezen az alkalmon. Reggel 9 órára érkeztünk meg, ahol a regisztráció után finom meleg teával és pogácsával vártak. A reggelt a közös köszöntés után a templomtérben dicsőítéssel kezdtük. Körülbelül 80 fiatal vett részt ezen az alkalmon. Ezután Morva Ákos nagytiszteletű úr tartott egy rövid áhítatot a János evangéliuma első fejezetének első öt verse alapján. Majd Zsolnai Gergő játékos ismerkedési félórája következett, ahol különböző játékokkal oldotta a hangulatot és segített egymáshoz közelebb kerülni. Jó hangulatban teltek ezek a percek. Ezután következett a főelőadás, amelyet Pogrányi Karesz tartott. Az életünket átható művilágosságokról (okostelefont, laptop stb.), amelyek állandóan ott vannak az életünkben, már-már függővé váltunk tőle, és Jézusról az igazi életadó világosságról volt szó. Sokszor az előbbihez ragaszkodunk, az hatja át életünket, de igazán megoldást adni a problémáinkra, igazán megmenteni és megváltást adni csak az Úr Jézus tud, nem pedig a technikai eszközeink. Ezek után kb. 10 fős csoportokra osztottak be minket, ahol csoportbeszélgetés keretében feldolgoztuk és tovább mélyítettük a hallottakat. Jó hangulatban teltek ezek a csoportok és sokat tanulhattunk, illetve épülhettünk egymásból. Majd ezután egy finom ebéd következett gulyáslevessel. Az ebédet követően lehetőség volt fakultatív előadásokon, illetve szemináriumokon részt venni. Másik programlehetőség a teaház volt, ahol finom meleg teával és süteményekkel vártak minket. Mi utóbbit választottuk, ahol a többi fiattal baráti beszélgetés közepette fogyasztottuk ezeket a finomságokat. Hasznos program volt, hogy beszélgethettünk, ismerkedhettünk. Ezután délután három óra után elbúcsúztunk a többiektől és hazaindultunk. Úgy gondolom, hogy nagyon tartalmas, építő és áldott napon vehettünk részt. Köszönjük ezt az alkalmat a Református Fialok Szövetségének és az Újvárosi Gyülekezetnek, hogy helyet biztosított az alkalomnak.

Oláh Pál Olivér

ÖKUMENIKUS BIBLIAÓRÁK A SÁRGAHÁZBAN

Minden évben kíváncsian várjuk ezeket az alkalmakat. Egyrészt azért, hogy találkozzunk Városunk többi felekezetéből érkező testvéreinkkel, másrészt azért, hogy milyen „Isten-élményben” lesz részünk.

Lelkipásztoraink (minden felekezetből) mindig különleges meglepetéssel készítik el a programot. Tavaly a gasztronómiai különlegességekről és ősi szokásokról volt szó, megörvendeztetve ízlelőbimbóinkat is, idén pedig a szinte legfontosabb érzékszervünket, a szemünket (és lelkünket) gyönyörködtettük. Összefoglaló címként a „Szépség, mint Isten felé vezető út” –at adták.

Az első nap a teremtett világ szépségéről, a természetben rejlő rendről, a természeti törvények tökéletességéről szólt. Arról, hogy a régebbi korokban az emberek sokkal közelebb álltak a természethez (pl. Assisi Szent Ferenc prédikált a madaraknak és farkast szelídített meg). Isten keze nyoma látható a csillagfényes nyári égbolttól a fűben szerényen megbújó kis viráig.

A szépség-élmény önzetlenné tesz, tudunk érdek nélkül szeretni, felülemelkedni a magunk kicsinyességén, együtt érezni a másik emberrel. Hittel és szeretettel ellen tudunk állni az ésszerűtlen divatnak, és mint minden jónak, szépnek szerzőjéhez tudunk visszatérni Istenhez.

A Bibliában több, mint 300 helyen szerepel a szép/szépség szó és szinonimái. A 37 Zsoltár így ír: „Gyönyörködj az Úrban és megadja szíved kéréseit” A teremtett világ szépségeiben gyönyörködve tudunk egyre inkább „visszaalakulni” Isten képmására „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van tenálad” Isten áldása ezt nekünk nem csak tudni, hanem megélni.

A szépség végigkíséri életünket a teremtéstől a megváltásig. Osszuk szét, hogy mások is gazdagodhassanak általunk! Életünk legnagyobb ajándéka megtalálni Jézus Krisztust mint személyes Megváltónkat!

„Az élet küzdelmeinek jótékony balzsama: a szépben való gyönyörködés. Hálás lehet az ember az Úristennek, ha őt azzal áldotta meg, hogy meglássa és átérezze a szépet, de még inkább tartozik hálával az, akinek megadatott, hogy a szép kultuszában töltheti el életét és az alkotás örömeiben részesülve, izelítőt kap az Istenből, embertársainak pedig lelki gyönyörűséget szerez művészetével.” (Róth Miksa üvegfestő).

Nagy élmény volt Szarka Miklósné Darvas Gyopár testvérünk virágkompozícióinak megtekintése (GyopArt.hu) Így éli meg a szépséget: *„A Nap nagyon fontos számomra, úgyis mint a fényt, a látást, a növekedést, az érlelést, az életet megjelenítő égitest, és úgyis, mint szimbólum, az Isten gondoskodó szeretetének jelképe a földi lét számára. A csoda, a kifogyhatatlanság, az állandóság, a kiszámíthatóság jelképe.”*

A következő este fülünket és lelkünket egyaránt kényeztette szépséges versek tolmácsolásával, hogy alig akartunk hazamenni!

A záró alkalmon tiszteletes urunk a gyülekezetet Isten festményének nevezte ahol ha beérnek a Szent Lélek gyümölcsei, betöltjük Isten teremtő akaratát, és olyanok leszünk, ahogyan Ő ezt eredetileg

elgondolta az embert és uralkodni fog bennünk a szeretet, béke, öröm, szívesség, jóság, hűség, szelídség engedelmisség és önmegtartóztatás.

Adja Isten, hogy itt Szigetszentmiklóson mindez a jövőben os megvalósuljon!

Áldom Istent, hogy részt vehettem mindezekben és a testvéri együttléte szeretetvendégséggel zárhattuk! Kíváncsian várom a jövő év izgalmas témáját!

Acsai Imréné

IZSNYÉTEI LÁTOGATÁS

*„Mert én a hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz.
Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem.” (Zsoltár 13:6)*

November 9-10-11. Különleges napok az énekkar életében. Egy kedves meghívásnak teszünk eleget lelkészünk vezetésével Izsnyétére. Ez a kis falu Kárpátalján található, Beregszász és Munkács között. Kicsi, de erős hittel bíró magyar lelkek lakják, kik békében élnek az ukrán emberekkel. Szerencsénk volt a polgármester úrral is megismerkedni, ki maga is a presbitérium tagja, s az általa főzött gulyásleves gőzölgött a terített asztalon megérkezésünk estéjén.

Az utazásunk kicsit regényesen alakult, ám némi segítséggel a határon sikeresen átjutottunk. S hiába köd és nyirkos novemberi idő, mely az ember csontjait is átjárja, a melegség, szeretet, ami fogadott bennünket, mindenkinek könnyeket csalt a szembe. Vendéglátóink odaadó szeretete sokáig nyomot hagy, s örökre megmarad szívünkben.

Szombaton egész napos programunk során Dercenbe látogattunk el, ahol az Európában egyedülálló Önkéntes református Tűzoltó egyesület megalakulásáról, áldozatos munkájáról mesélt az esperes úr, majd Munkács várához vitt utunk. Ez a vár csodálatosan emelkedik ki a magaslaton megmutatva magát az utókornak. Több évig tartó felújítás és még ma is tartó restaurálás munkájának eredményében gyönyörködhettünk.

Énekkar lévén kipróbáltuk a vár kápolnának akusztikáját-fantasztikus hangzású-ahol ökumenikus szertartású esküvőket is rendeznek. Az énekhang több látogatót is becsalogatott, kik videóval örökítették meg a hallottakat.

Az idő előrehaladott, így a haza útnak vettük az irányt. Ízletes, finom falatok vártak ismét bennünket visszaérkezéskor, majd próbáltunk a templomban.

A vasárnapi istentiszteleten a szépen felújított templom megtelt hívekkel. Konfirmandus diákok szolgáltak énekszóval, verssel.

Az igét Szalkay tiszteletes úr hirdette, melynek vezérfonala a békesség volt. Az igehirdetés szavai, az odaillő zsoltárok tartalma és az énekkar által énekeltek mondanivalója mélyen megérintette a hallgatóságot és bennünket is.

Határtalan tiszteletet érzünk irántuk azért, mert annyi küszködés és lelki fájdalom közt így tudjanak magyarnak maradni. Csak imádsággal tudunk rájuk gondolni és tudjuk hordozni őket azért a nagy hitért melyet Istentők kaptak. Nem félnek, csak gyermekeikért aggódnak, akik elhagyták otthonaikat, más országban keresve boldogulást. Akik otthon maradtak, azoknak őrten kell állniuk, hitben maradni, mert csak így tudnak békességben élni.

A közös ebéd és beszélgetés után megtekintettük a polgármesteri hivatalt, az iskolát és a nemrég felavatott emlékművet.

Fájó szívvel, de sok erőt gyűjtve búcsúztunk el az Izsnyétén élő magyar testvéreinktől.

Köszönet a lelkész házaspárnak, a presbitereknek, a gyülekezetnek, hogy ott lehettünk. Megosztották velünk örömeiket, bánatukat.

Beszélgetéseink során az alábbi igeversék végig ott voltak velem:

„De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid.10:39).

*„Mert csak én tudom mi a tervem veletek-így szól az Úr-
békességet és nem romlást tervezek és reményteljes jövőt adok
nektek.”(Jel.29:11)*

Reménnyel telve bízunk abban, hogy minél hamarabb viszonzhatjuk a vendéglátást.

Hálát adunk Istennek ezért a csodálatos három napért.

ÜTUNK KÁRPÁTALJÁRA

„Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges” (Máté 19:26)

Még tavaly kezdődött. A reformáció 500 éves évfordulóját ünnepeltük úgy, hogy a kárpátaljai és az erdélyi testvérgyülekezetünk énekkara is eljött, és együtt adtak hangversenyt. Csodás és feledhetetlen testvéri találkozó volt. Meg is született a döntés a lelkipásztorok között, legyen folytatás – mégpedig Kárpátalján.

Kitűztük jó előre a találkozó időpontját, de ahogy ilyenkor lenni szokott, nem sokkal előtte kiderült, nem jó az időpont, sem ott, sem itt. Hosszas egyeztetés után megszületett az új időpont, novemberben megyünk.

Ha az énekkar elindul, akkor az 25-30 embert jelent, de valahogy sehogy sem akart ez a létszám összejönni. Először leolvadt 21 főre, majd 16-ra. Amikor már 11-12-nél jártunk, szomorúan írtam Máté Richárd tiszteletesnek, hogy lehet, hogy csak néhány fővel tudunk

menni, és éneklésre se nagyon számítsanak. Visszaírta, hogy most náluk is lejtmenetben van a kórus, ismeri a problémát. De nem baj, csak menjünk, mert nagyon várnak. Nagyon várnak, mert – és ezt már nem írta meg, de a hírekből tudni lehetett- fokozódik a magyarellenesség Ukrajnában. Szélsőséges ukrán nacionalisták a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség ungvári székházánál robbantottak, Huszton a magyar rendszámú buszt megdobálták, és a politikai vezetés is egyre nehezebb helyzetbe hozza az ott élő magyarságot. Az ungvári magyar konzult nem kívánatos személynek nyilvánították, és el kellett hagynia Ukrajnát. Ilyen körülmények között élnek a kárpátaljai magyar testvéreink, és a legnagyobb félelmük, hogy az anyaországi magyarok elfelejtkeznek róluk, magukra hagyják őket. Minderről egy szót sem írt a Tiszteletes, de mégis átsütött a levelén, hogy nagyon várnak minket, mert ez lelkileg megerősíti őket.

Akkor menjünk, döntöttem el magamban, ha 3-an, vagy 4-en leszünk, nem baj, de megyünk. Indulás előtt 4 nappal dőlt el, hogy mégis 16

jelentkező van, most már csak szállítóeszköz kell. Menjünk kisbuszokkal – gondoltam, az gyorsabban halad, és a határon is könnyebben átengedik. Veresegyházy Andreának van egy 7 személyes autója, bérelünk mellé egy 9 személyest. A Református Fiatalok Szövetségének (REFISZ) volt is egy kisbusza, és éppen szabad a hétvégén. Mivel nem saját tulajdonú a jármű, így a határon csak pecsétetes papírral kelhetünk át. Milyen papír ez? -kérdem. A közjegyző szerint kétféle is van, kérdezzem meg pontosan a Határőrségtől. A Határőrségnél azt a felvilágosítást kaptam, hogy azt a közjegyző tudja, milyen kell. A közjegyzőnél már ismerősként üdvözöltek, és mondták, hogy még az egyszerűbb megoldásnál is kell egy 30 napon belül kiállított cégbírósági bejegyzés, és a cég vezetőjének személyesen kell megjelenni az irodában, és aláírni a meghatalmazást. Mondom neki, hogy ez egy egyházi szervezet, és nem biztos, hogy péntekig be tudom szerezni az egyházfőhatósági igazolást, amely a cégbírósági bejegyzésnek felel meg. „Jaj, ez egyházi szervezet, már hallottam ilyenről, de még sosem állítottunk ki ilyet” - sópáncodott a közjegyzői iroda munkatársa. „Esetleg egy régebbi igazolás nem lenne jó?” - tapogatózok óvatosan, hátha megelégednének azzal is. „Hozza azt akkor, de a cég vezetője személyesen jöjjön az irodába” - törődött bele a munkatárs.

Újabb egyeztetés a REFISZ elnökével, de már csak két nap maradt indulásig. „Mikor tudna időt szakítani, és bemenni az irodába?” - kérdezem, hiszen a munkahelyről nem lehet csak úgy kisétálni. A csütörtök nem jó neki, de a péntek igen, ez az utolsó nap az indulás előtt. „De van egy kis probléma” - mondja, és meghűl az ereimben a vér. „Mi az?” - kérdezem. Augusztusban esküvője volt, és megváltozott a neve. A kérelmet már benyújtotta, hogy a hivatalos papírokon változtassák meg a nevét, de eddig csak a személyi igazolványában írták át a nevét, a cégbíróságnál még folyamatban van az ügy. Ami azt jelenti, hogy papírforma szerint ő nem azonos azzal, akinek a neve fel van tüntetve a hivatalos papíron. „Istenem, ha Te nem akarod, akkor nem lesz ebből az útból semmi. De ha akarod, akkor semmi és senki nem állhat az utadba.”

Ismét hívom a közjegyzői irodát, és elmondom az újabb gondunkat. A vonal végén a jóindulatú és segítőkész munkatárs elhaló hangon mondja: „Hozzon annyi hivatalos papírt, amennyit csak tud, amelyekből csak kiderül valahogy a személyazonossága. És ha a meghatalmazás tartalmát akkor nem is tudják leigazolni, de azt igen, hogy aki a cég képviselőjében megjelent, az jogosult képviselni a céget. De ha ezt nem fogadják el az ukrán határőrök, akkor ne őt szidjam!”. Megígértem neki, hogy nem fogom, ez az én felelősségem teljesen.

A papír elkészült, mi pedig megérkeztünk a határra. Az ukrán határőr elkéri a papírokat, és próbálja értelmezni a magyar szöveget, de nem megy neki. Feltesz nekem egy tisztázó kérdést ukránul, ezt én nem értem. Majd egy tolmács segít a kérdések tisztázásában. De még így is nagyon gyanús neki. Aztán csak ráteszi a pecsétet és mi átgördülhetünk a határon. Én meg hálát adok Istennek, hogy ami nekünk embereknek lehetetlen, az Neki lehetséges.

Az izsnyétei gyülekezet és lelkipásztora, Máté Richárd pedig olyan szeretettel és megbecsüléssel fogadtak, hogy ilyenben sem az angol királynőnek, de még az USA elnökének sem volt része. Soli Deo Gloria – egyedül Istené a dicsőség.

Szalkay László

PROGRAMOK (december)

Dec. 2. vas. 10 óra úrvacsorás istentisztelet és hittanosok szolgálata

Dec. 8. szombat 9 óra Mézeskalács díszítés a családoknak a Bíró iskolában

Dec. 16. vas. 10 óra Villányi Péter esperes igehirdetése

Dec. 19-21. du. 6 óra bűnbánati istentisztelet

Dec. 22. szombat 14 óra kántálás

Dec. 23. vas. 10 óra családi istentisztelet és gyermekek karácsonya

Dec. 24. Szenteste áhítat az ifisek szolgálatával

Dec. 25-26. 10 óra karácsonyi úrvacsorás istentisztelet

Dec. 31. du. 4 óra óévi hálaadó istentisztelet

Jan. 1. 10 óra újévi istentisztelet

**Kérjük, aki teheti, adója 1 %-át ajánlja fel az
Alapítványunknak, illetve énekkarunknak!
Köszönjük!**

**Hajnalcsillag Alapítvány 19185679-1-13
Szigetszentmiklósi Máté János Református
Énekkar Közhasznú Egyesület 18714746-1-13**

Egyházközségünk számlaszáma: 11742252-20019718

**Köszönjük mindenkinek, aki felajánlotta
Alapítványunknak és énekkarunknak adója egy
százalékát! AZ idei évben ebből befolyt összegek:**

**Hajnalcsillag Alapítvány: 366753 Ft
Máté János Énekkar: 24000 Ft**

ANYAKÖNYVI HÍREK
(szeptember-október)

A keresztség
sákramentumában
részesültek:

Szántó Richárd és Fancsal
Kinga Ibolya gyermekei:
Iringó és Előd

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe
vetett reménységgel
búcsúztunk:

Síró Zsuzsanna 49 éves,
Truszká Józsefné sz. Pintér
Etelka 85 éves,
Károly György 65 éves,
Simon Gáborné sz. Szabó
Jolán 86 éves

korában elhunyt
testvéreinktől.
Isten Igéje nyújtson
vigasztalást a
gyászolóknak:

„Uram, te voltál hajlékunk
nemzedékről nemzedékre.”
(90. Zsoltár 1. vers)

ÁLLANDÓ
ALKALMAINK

Hétfő 7.30 Áhítat
Kedd 18.00 házi imaóra
Szerda 17.30 Énekkar
Csütörtök: 18.00 Bibliaóra
Péntek: 17.45 Énekkar
Szombat: 17.00 ifi-óra
Vasárnap: 10.00 Istentisztelet és
gyermek istentisztelet

HIVATALI ÓRÁK

Kedd: 9.00-12.00
Csütörtök: 9.00-12.00

illetve telefonon történt
megbeszélés alapján:
+36/24-465-753,
+36/20-404-8336

Weblapunk a következő
címen tekinthető meg:
www.szszm-reformatus.hu